

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120214429
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120214429.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 00166260, proti žalovanému: OZEX s.r.o. Prešov, so sídlom Masarykova 22A, 080 01 Prešov, IČO: 31 652 239, právne zastúpený BENČÍK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Aurela Stodolu 12, 080 01 Prešov, IČO: 36 860 441, v konaní o zaplatenie 32.702,45 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 23Cb/106/2020-125 zo dňa 17.6.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 32.702,45 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 32.702,45 EUR od 31.03.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Stránám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.12.2020 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 32.702,45 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 31.03.2019 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 31.03.2016, č. k. 4C165/2012 uložil Slovenskej republike titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zaplatiť spoločnosti OZEX s.r.o. sumu 19.957,74 eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od 01.10.2011 do zaplatenia a nahradiť tejto spoločnosti trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 2.692,57 eur. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 03.05.2017, sp. zn. 11Co/236/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a spoločnosti OZEX s.r.o. Prešov priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podala Slovenská republika dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorým navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku. Listom zo dňa 06.07.2017 oznámila Slovenská republika právnemu zástupcovi

spoločnosti OZEX s.r.o., že náhradu škody môže platiť iba na základe rozpočtového opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky. Zároveň Slovenská republika oznámila právnomu zástupcovi spoločnosti OZEX s.r.o., že v predmetnej veci podala dovolanie. Dňa 05.01.2018 Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako subjekt konajúci v mene Slovenskej republiky zaevidoval upovedomenie o začatí exekúcie. Podľa upovedomenia o začatí exekúcie sa začala exekúcia na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - rozhodnutia č. k. 4C/165/2012 zo dňa 31.03.2016, ktorý vydal Okresný súd Spišská Nová Ves a rozhodnutím súdu č. k.11Co/236/2016 zo dňa 03.05.2017. Súdny exekútor vyzval povinného na zaplatenie sumy 19.957,74 eur ako pohľadávky oprávneného, úroky z omeškania, a trovy spojené s exekučným konaním. V nadväznosti na to zaplatila Slovenská republika dňa 16.01.2018 na účet súdneho exekútora sumu 36.954,24 eur, čím splnila povinnosť z vyššie uvedených rozsudkov. Následne dňa 17.01.2018 bolo doručené Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako subjektu konajúcemu v mene Slovenskej republiky upovedomenie o ukončení exekúcie.

Dňa 16.01.2019 bolo úradu doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.11.2018, sp. zn. 2Cdo/211/2017, ktorým Najvyšší súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 03.05.2017, sp. zn. 11Co/236/2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôsledku tohto rozhodnutia zanikla vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.03.2016, č. k. 4C/165/2012 a tým pádom zanikol aj právny titul na základe, ktorého Slovenská republika zaplatila sumu 36.954,24 eur. Uviedol, že Krajský súd Košiciach zrušil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.03.2016, č. k. 4C/165/2012 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Žalobca poukázal na to, že listom zo dňa 13.03.2019 Slovenská republika konajúca prostredníctvom Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vyzvala spoločnosť žalovaného na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. Do dnešného dňa však spoločnosť OZEX s.r.o. svoju povinnosť nesplnila ani neuviedla dôvody, pre ktoré odmietla splnenie tejto povinnosti. Žalobca uviedol, že je zrejmé, že Slovenská republika zaplatila spoločnosti OZEX s.r.o. peňažné plnenie na základe rozsudkov, ktoré následne boli zrušené a v dôsledku zrušenia týchto rozsudkov odpadol aj právny dôvod plnenia potom to znamená, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, a to titulom majetkového prospechu získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže spoločnosť žalovaného si nesplnila svoju povinnosť vydať predmet bezdôvodného obohatenia dobrovoľne, žalobca uviedol, že neostáva Slovenskej republike iná možnosť, ako domáhať sa vydania predmetu bezdôvodného obohatenia súdnou cestou. Žalobca poukázal na to, že si uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 32.702,45 eur, ktorá zahŕňa istinu vo výške 19.957,74 eur, úroky z omeškania, ktoré Slovenská republika zaplatila spoločnosti, že žalovaného, a to vo výške 10.052,14 eur a trovy súdneho k. vo výške 2.692,57 eur. Súčasne uviedol, že si uplatňuje úroky z omeškania voči žalovanému, nakoľko žalovanému bola doručená výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 15.03.2019 a v tejto výzve žalobca žiadal žalovaného, aby zaplatil sumu v lehote 15 dní to znamená, že žalovaný sa ocitol v omeškaní odo dňa 31.03.2019.

Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor a uviedol, že v súčasnosti prebieha 8 rokov súdny spor v právnej veci žalovaného v pozícii žalobcu voči Slovenskej republike - v zastúpení Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky o zaplatenie sumy 19.957,74 eur a príslušenstvo. Uviedol, že súdny spor sa týka nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu a to konkrétne správy katastra v Spišskej Novej Vsi, ktorá zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva zo dňa 22.03.2004 v prospech žalobcu. Poukázal na to, že Krajský súd v Košiciach zamietavé rozhodnutie správy zrušil a rozsudok súdu definitívne potvrdil Najvyšší súd Slovenskej republiky, č. k. 3SžoKS 165/2006 zo dňa 19.07.2007. Z rozsudku súdu v správnom súdnictve vyplynulo, že správa katastra mala od začiatku zavkladovať do katastra nehnuteľností, prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v katastrálnom území A., zapísané na liste vlastníctva č. XXX. Vzhľadom na to, že správa katastra vydala nezákonné rozhodnutie žalovaný musel 3 roky platiť nájomné za nehnuteľnosť, ktoré by inak neplatila, pretože by mala nehnuteľnosti vo vlastníctve. Uviedol, že takto vznikol nárok na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia. Uviedol, že spoločnosť žalovaného vyhrala aj súdny spor vedený na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi v konaní pod sp. zn. 4C/165/2012. Rozsudok okresného súdu potvrdil Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudkom č. k. 11Co/236/2016 zo dňa 03.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť

dňa 15.06.2017. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2Cdo/211/2017 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ako aj vrátil vec Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Následne rozsudkom zo dňa 15.10.2020 Okresný súd Spišská Nová Ves žalobu zamietol. Uviedol však, že podal žalovaný (v pozícii žalobcu v tamojšom konaní) odvolanie. S tým, že odvolanie má v civilnom sporovom konaní odkladný účinok a preto rozsudok súdu prvého stupňa ešte nenadobudol právoplatnosť. Žalovaný uviedol, že považuje žalobu podanú v tejto právnej veci za predčasnú a žiada prerušiť a žiadal prerušiť konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11C/22/2020. Ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobca zaplatil žalovanému pohľadávku 19.957,74 eur a príslušenstvo v celkovej výške spolu 36.954,26 eur až v exekučnom konaní. Poukázal na to, že rozsudok na základe, ktorého sa malo platiť nadobudol pritom právoplatnosť 15.06.2017 a je preto problém Slovenskej republiky v zastúpení žalobcom, že šesť mesiacov neplnila peňažné plnenie na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku ako exekučného titulu. Z výpočtu úrokov z omeškania je zrejmé, že exekútorický úrad počítal sankciu v čase do 16.01.2018. Žalovanému preto nie je zrejmé z čoho pozostáva výška žalovanej pohľadávky a či do výšky pohľadávky započítal aj úroky z omeškania od 15.06.2017 do 16.01.2018 a odmenu exekútora za vymáhanie pohľadávky vo výške 3.297,50 eur, kedy bolo problémom žalobcu zastupujúceho Slovenskú republiku, že nezaplatil istinu vymáhanej pohľadávky vyše 6 mesiacov. Uviedol, že bol to problém platobnej neschopnosti štátu, ktorú nemožno pripisovať na farchu žalovaného v tomto súdnom konaní. Žalovanému nie je zrejmé, ani prečo žalobca žiada od neho zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.03.2019, hoci rozsudok od, ktorého odvíja svoju pohľadávku bol vydaný až dňa 15.10.2020 a doteraz nenadobudol právoplatnosť.

Aplikujúc ust. § 488, § 489 a § 459 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania a to predložených listinných dôkazov, nie je sporné, že Krajský súd v Košiciach dňa 15.10.2020 v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/27/2021 vydal rozsudok, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a to Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 11C/22/2020-276 zo dňa 15.10.2020, ktorý zamietol žalobu vo vzťahu k nároku žalobcu spoločnosti OZEX s.r.o. Prešov o zaplataenie sumy 19.957,74 eur titulom náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V konaní taktiež nebolo sporné to, že suma uplatnená v tomto konaní vo spolu výške 32.702,45 eur (priznávam priznaná pohľadávka 19.957,74 eur + 10.052,14 eur úroky z omeškania + 2.692,57 eur trovy súdneho konania) pozostáva pohľadávky oprávneného, ktorá bola vymožená súdnym exekútorom A. B. C. na základe vtedy vykonateľného exekučného titulu a to rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 4C/165/2012-98 zo dňa 31.03.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/2366/2016-122, ktorý bol následne zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Cdo/211/2017 zo dňa 29.11.2018, a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Žalobca na základe týchto zrušených rozhodnutí, plnil a plnil aj úroky z omeškania preto súd za irelevantnú považuje námietku žalovaného, že úroky by neboli vznikli ak by žalobca zaplatil včas. Žalobca opieral vznik bezdôvodného obohatenia tým, že rozsudky, na základe ktorých plnil boli zrušené a teda odpadol dôvod plnenia. Získaním bezdôvodného obohatenia nastáva okamihom, kedy právny dôvod plnenia zanikol. Bez dôvodným obohatením sa môže stať tiež plnenie, prijaté na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. Zrušením rozhodnutia tak opadá právny dôvod a poskytnuté plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením.

K námietke premlčania vznesenej zo strany žalovaného súd poukazuje na to, že rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/44/2019-192 zo dňa 14.02.2020 žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia a bola doručená tunajšiemu súdu dňa 29.12.2020 z čoho jednoznačne vyplýva, že námietka premlčania je nedôvodná. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom prejednávania veci v registri Cb tu súd poukazuje na to, že podľa všeobecných pravidiel určovania zákonného sudcu, všetky podania adresované tunajšiemu súdu musia byť podateľňou prijaté, opatrené prezenčnou pečiatkou, na ktorej bude vyznačený dátum. Nápad rovnakého rozsahu je do jednotlivých senátov prideloovaný sudcom v súlade s rozvrhom práce, náhodným výberom prostredníctvom generátora elektronickej podateľne. Pričom podľa pravidla 1 prevod vecí z oddelenia do oddelenia sa môže vykonať najneskôr do 30 dní odo dňa zapísania veci

do pôvodného súdneho registra a zákonným sudcom sa stáva ten sudca, ktorý bol určený náhodným výberom v tomto oddelení. Ak nedôjde v lehote podľa predchádzajúcej vety k prevodu veci do správneho súdneho registra, vec dokončí senát alebo samosudca podľa pôvodného pridelenia. Keďže v danom prípade náhodným výberom bola vec pridelená do registra Cb a nedošlo vo vyššie uvedenej lehote k preradeniu veci bola prejednaná s označením priradenia v registri Cb. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania odôvodnil súd podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a podľa. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca vyzýval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 13.03.2019, ktorá bola žalovanému doručená dňa 15.03.2019, preto nasledujúcim dňom od doručenia tej doby začala plynúť lehota na zaplatenie, žalobcovi následne vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % od 31.03.2019. Súd hodnotil ako nesprávnu argumentáciu žalovaného aj k úroku z omeškania, poukazujúc, že rozsudok od, ktorého odvíja svoju pohľadávku bol vydaný až dňa 15.10.2020 (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11C/22/2020 č. I. 108), nakoľko uvedené je irelevantné, z toho pohľadu, že žalobca plnil na základe rozhodnutia, ktorého právoplatnosť a vykonateľnosť bola zrušená po zrušení potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach, dovolacím súdom (2Cdo/211/2017-178 zo dňa 29.11.2018). Na základe uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalovaný včas odvolanie z odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V podanom odvolaní uviedol, že citovaný právny názor prvostupňového súdu je v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa okamihom vzniku bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorého právny dôvod odpadol v dôsledku zrušenia tohto rozhodnutie v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd v uznesení 5MCdo/17/2009 zo dňa 23.11.20011 uviedol, že doručenie zrušujúceho rozhodnutia súdu nie je tým okamihom, ktorým dochádza k získaniu bezdôvodného obohatenia a preto nemožno od neho počítat' plynutie premlčacej doby.

Žalobca doručil dňa 29.11.2020 prvostupňovému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.01.2019 mu bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/211/2017 zo dňa 19.11.2018, ktorým Najvyšší súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/236/2016 zo dňa 03.05.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôsledku tohto rozhodnutia podľa odvolateľa zanikla vykonateľnosť rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 4C/165/2012 a tým pádom zanikol aj právny titul, na základe ktorého Slovenska republika zaplatila sumu 36.954,24 eur. Z citovaného odôvodnenia žaloby je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoj uplatnený právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od doručenia zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie, čím podľa názoru žalobcu došlo k zániku právneho dôvodu na plnenie a k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Vzhľadom na citované uznesenie Najvyššieho súdu je podľa žalovaného tento právny názor žalobcu nesprávny. V čase doručovania žaloby na prvostupňový súd neexistoval právny nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právny titul, na základe ktorého sa plnilo odpadol až právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/27/2021 zo dňa 17.02.2022, ktorým krajský súd potvrdil prvostupňový rozsudok vo veci samej o zamietnutí žaloby a týmto okamihom došlo na strane žalovaného aj k bezdôvodnému obohateniu. Z uvedeného vyplýva, že žaloba bola podaná bez právneho dôvodu a prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobe v celom rozsahu vyhovel v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci.

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolateľ namietal aj predčasnosť zaslania výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom, keď listom zo dňa 13.03.2019 Slovenská republika konajúca prostredníctvom Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vyzvala žalovaného na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. Prvostupňový súd nesprávnym právnym posúdením legitimoval zaslanie žalobcovej výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 13.03.2019 a odo dňa uplynutia lehoty na plnenie uloženej vo výzve priznal vo výroku napadnutého rozsudku žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania. Odvolateľ namietal, že predmetná výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalovanému zaslaná bez právneho dôvodu a prvostupňový súd napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odvolateľa žalobca jednoznačne pomenoval skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje svoj nárok, tzn. odvodzuje ho od zrušenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/236/2016 zo dňa 19.11.2018 s tým, že zotrúval na svojej nesprávnej argumentácii týkajúcej sa okamihu vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného s čím sa súd prvej inštancie stotožnil. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu I. ÚS 122/2012 zo dňa 03.10.2012 s tým, že súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobcom návrhu. Podľa vyššie odôvodneného právneho názoru odvolateľa bola žaloba podaná žalobcom bez právneho dôvodu. Takáto žaloba mala byť, rešpektujúc zásadu viazanosti súdu žalobným petítom a dispozičný princíp civilného sporového konania, podľa názoru odvolateľa prvostupňovým súdom v celom rozsahu zamietnutá.

S poukazom na uvedené preto odvolateľ v rámci svojho odvolacieho návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade

preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaným dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobcu vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, prípadne ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje a k odvolacím námietkam žalovaného dopĺňa:

Odvolateľ vo svojom odvolaní poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5MCdo/17/2009 zo dňa 23.11.2011, ktoré sa však vzťahuje na premlčanie vydania bezdôvodného obohatenia, ako plnenia poskytnutého na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené, keď podľa tohto rozhodnutia doručenie zrušujúceho rozhodnutia nie je tým okamihom, ktorým dochádza k získaniu bezdôvodného obohatenia, a preto nemožno od neho počítat' plynutie premlčacej doby, ale toto premlčanie začína plynúť až právoplatnosťou nového rozhodnutia vydaného vo veci samej o tom plnení.

Podľa odvolacieho súdu nie je tento záver dovolacieho súdu rozporný so záverom súdu prvej inštancie vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí, nakoľko po zrušení rozhodnutia, na základe ktorého došlo k plneniu môže byť nové rozhodnutie totožné s tým, ktoré bolo zrušené dovolacím súdom, t. j. môže ukladať rovnakú povinnosť na plnenie. Preto pokiaľ by sa odvíjal začiatok plynutia premlčacej doby od doručenia zrušujúceho rozhodnutia mohlo by sa stať, že kým by súd opätovne vo veci samej rozhodol, bol by tento nárok, v prípade, ak by začiatok plynutia premlčacej doby začínal od dátumu zrušujúceho rozhodnutia, bol už premlčaný v čase vydania nového rozhodnutia vo veci samej o tomto plnení. Z opätovného rozhodnutia vo veci samej, a to z rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.02.2022, sp. zn. 9Co/27/2021 je zrejmé, že žaloba na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci bola právoplatne zamietnutá, t. j. nárok žalovaného na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci voči žalobcovi neexistoval. Preto práve pokiaľ žalovaný poukazoval na vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu, je potrebné konštatovať, že novým rozhodnutím vo veci, ktorým bol pôvodný nárok zamietnutý došlo k behu premlčacej doby, t. j. až dorúčením v poradí druhého rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej, zo dňa 17.02.2022 začala plynúť premlčacia doba. S poukazom už aj na vyššie uvedené rozhodnutie dovolacieho súdu by bol nárok žalobcu nedôvodný jedine v tom prípade, pokiaľ by nedošlo k opätovnému rozhodnutiu vo veci samej (bol by podaný predčasne), alebo v prípade, ak by opätovné rozhodnutie vo veci samej v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie zakladalo identický nárok na plnenie s pôvodnými rozhodnutiami prvoinštančného a odvolacieho súdu, ktoré bolo dovolacím súdom zrušené. Keďže v uvedenej veci k tomu nedošlo a nárok žalovaného na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci bol právoplatne zamietnutý, správne postupoval súd prvej inštancie, keď k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z plnenia zrušeného rozhodnutia v celom rozsahu vyhovel.

Pokiaľ žalovaný namietal v podanom odvolaní, že v čase doručenia žaloby na prvostupňový súd neexistoval právny nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak k tomuto odvolací súd uvádza, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie bol nárok žalovaného voči žalobcovi právoplatne vyššie uvedeným, v podaní druhým rozhodnutím, odvolacieho súdu zamietnutý.

Rovnako tak neobstojí argumentácia žalovaného v bode 3 odvolania, podľa ktorého výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 13.03.2019, ktorou žalobca vyzval žalovaného na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia, bola zaslaná bez právneho dôvodu, a teda prvostupňový súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, keď aj s poukazom na vyššie uvedené, ako aj na žalovaným v odvolaní citované rozhodnutie, odvolací súd uvádza, že výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia po zrušení pôvodného rozhodnutia znejúceho na plnenie bola plne opodstatnená, nakoľko žalovaný bez právneho dôvodu, t. j. bez akéhokoľvek titulu disponoval finančnými prostriedkami žalobcu, t. j. nakladal s nimi a bral z nich úžitky v čase, keď už neexistovalo žiadne rozhodnutie, ktoré by ho na to oprávňovalo. K vzniku neoprávneného získania prospechu sa nevyžaduje protiprávny úkon, ale ide o objektívne vzniknutý stav, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci, kde bez právom uznaného dôvodu došlo k presunu majetkových hodnôt od jedného subjektu k druhému. Preto správne postupoval súd prvej inštancie, ktorý konštatoval, že nasledujúcim dňom, potom ako uplynula lehota vo výzve pre žalovaného, t. j. dňom 31.03.2019, začala plynúť lehota na zaplatenie, a teda vznikol nárok na úrok z omeškania. Správne súd prvej inštancie konštatoval irelevantnosť námietok žalovaného, ktorý poukázal na to, že v poradí prvý rozsudok Krajského súdu v Košiciach bol vydaný až dňa 15.10.2020, keď žalobca plnil na základe rozhodnutia, ktorého právoplatnosť a vykonateľnosť bola zrušená po zrušení potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach dovolacím súdom (2Cdo/211/2017-178 zo dňa 29.11.2018).

Obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska dôvodov v ňom uvedených. Preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).